

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 26/07/2019

Αριθμός απόφασης: 2395

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α2

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604553

ΦΑΞ : 213 1604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*».

δ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2014) «*Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής*».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

1. Την από 02/04/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός κατά της από 04/03/2019 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων της Α.Α.Δ.Ε, η οποία εκδόθηκε με βάση την 1^η τροποποιητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2016 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

2. Την από 04/03/2019 πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων της Α.Α.Δ.Ε, η οποία εκδόθηκε με βάση την 1^η τροποποιητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2016, της οποίας ζητείται η επανεξέταση.

3. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Χανίων.

4. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 02/04/2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την από 04/03/2019 και με αριθμ. ειδοποίησης πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος της ΑΑΔΕ, η οποία εκδόθηκε με βάση την 1^η τροποποιητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2016 που υπέβαλε ο προσφεύγων από κοινού με τη σύζυγο του, προέκυψε για τον ίδιο κύριος φόρος εισοδήματος ποσού 1.988,00 €, λοιπά συμβεβαιούμενα ποσά ύψους 377,58 € και εισφορά αλληλεγγύης ποσού 16.579,86 €, ήτοι συνολικό ποσό φόρου 18.945,44 € επί δηλωθέντος από μέρους του εισοδήματος συνολικού ποσού 213,654,03 .

Ο προσφεύγων κατά το φορολογικό έτος 2016 απασχολούνταν ως Διευθύνων Σύμβουλος στην εταιρεία με την επωνυμία «.....» με έδρα το Βέλγιο, από την οποία εισέπραξε ετήσιο εισόδημα ποσού 200.000,04 € ,το οποίο και δήλωσε στην φορολογική δήλωση που υπέβαλε στην Ελλάδα, ως κράτος φορολογικής κατοικίας του για το φορολογικό έτος 2016. Για το εν λόγω ποσό κατέβαλε στο Βέλγιο φόρο συνολικού ποσού 99.324,28 € εκ των οποίων το ποσό 86.670,12 € παρακρατήθηκε και αποδόθηκε στη βελγική φορολογική αρχή από την εργοδότη εταιρεία του, ενώ το ποσό 12.654,16 € προέκυψε κατά την τελική εκκαθάριση ως πρόσθετος φόρος. Η ελληνική φορολογική αρχή κατά την εκκαθάριση της τροποποιητικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2016 εξέπεσε από τον οφειλόμενο φόρο εισοδήματος το φόρο εισοδήματος που κατέβαλε ο προσφεύγων στο Βέλγιο μέχρι του ποσού που αναλογεί στο εισόδημα των 200.000,04 € με βάση το ελληνικό φορολογικό σύστημα, αναγνωρίζοντας την ισχύ της ΣΑΔΦ Ελλάδας-Βελγίου και αρνήθηκε να προβεί στην έκπτωση και του υπολοίπου ποσού φόρου που κατέβαλε στο Βέλγιο και από την εισφορά αλληλεγγύης, που αντιστοιχεί επί του εισοδήματος των 200.000,04 € στην Ελλάδα.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την τροποποίηση της προβαλλόμενης πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου της ΑΑΔΕ προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους:

- Πλημμέλεια της προβαλλόμενης πράξης διοικητικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος
- Παράνομη η μη έκπτωση εισφοράς αλληλεγγύης ποσού 15.351,00 €.
- Εξάλειψη της διπλής φορολογίας υπό το πρίσμα της ΣΑΔΦ Ελλάδας – Βελγίου.
- Εξάλειψη διπλής φορολογίας υπό την εσωτερική νομοθεσία.
- Εξομείωση της εισφοράς αλληλεγγύης με το φόρο εισοδήματος κατά την εφαρμογή της ΣΑΔΦ.
- Η ελληνική φορολογική αρχή κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης θα έπρεπε να προβεί στην έκπτωση του φόρου εισοδήματος που έχει καταβληθεί στο Βέλγιο όχι μόνο από τον οφειλόμενο φόρο εισοδήματος αλλά και από την εισφορά αλληλεγγύης που αντιστοιχεί επί του εισοδήματος που αποκτήθηκε στο Βέλγιο με βάση το ελληνικό φορολογικό σύστημα.

- Ο μηχανισμός της Ελληνικής Φορολογικής Διοίκησης έρχεται σε αντίθεση τόσο με το γράμμα και το σκοπό τόσο της ΣΑΔΦ Ελλάδας-Βελγίου όσο και της ελληνικής φορολογικής νομοθεσίας, ενώ παραβιάζει τη νομολογία του ΣτΕ και την οικεία ερμηνευτική εγκύκλιο της Διοίκησης, οι οποίες έκαναν δεκτό ότι στο πεδίο εφαρμογής της ΣΑΔΦ εμπίπτει τόσο ο φόρος εισοδήματος όσο και η εισφορά αλληλεγγύης εξομοιώνοντας την εισφορά αλληλεγγύης με το φόρο εισοδήματος ως προς το σκοπό της εξάλειψης της διπλής φορολογίας.
- Τίθεται ζήτημα εσφαλμένης διπλής φορολόγησης μέρους του ίδιου εισοδήματος ποσού 200.000,04 €, που απέκτησε στο Βέλγιο, τόσο από το Βέλγιο όσο και από την Ελλάδα κατά παράβαση της ΣΑΔΦ Ελλάδας-Βελγίου, που επιβάλλει το ίδιο εισόδημα του υπόχρεου να μην υπόκειται σε φόρο και στα δύο συμβαλλόμενα κράτη,

Επειδή στη Σύμβαση Αποφυγής Διπλής Φορολογίας μεταξύ Ελλάδας και Βελγίου, Ν. 3407/2005, Φ.Ε.Κ. Α' 266/25.10.2005 ορίζεται ότι :

«15 Εξαρτώμενα επαγγέλματα

Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 16, 18 και 19 μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές που κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους λαμβάνει λόγω έμμισθης απασχόλησης φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος, εκτός αν αυτή η απασχόληση ασκείται στο άλλο συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η απασχόληση ασκείται στο άλλο Κράτος οι λαμβανόμενες αμοιβές μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος....

16 Διευθυντικά στελέχη εταιρειών

Τα ποσοστά, τα έξοδα παράστασης και άλλες παρόμοιες παροχές που ο κάτοικος ενός συμβαλλόμενου Κράτους λαμβάνει υπό την ιδιότητα του ως μέλος διοικητικού ή εποπτικού συμβουλίων ή κάποιου άλλου αναλόγου οργάνου μιας εταιρείας, η οποία είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης και για παροχές που λαμβάνονται λόγω της άσκησης δραστηριοτήτων, οι οποίες σύμφωνα με την νομοθεσία του συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος η εταιρεία, θεωρούνται παρόμοιες δραστηριότητες με εκείνες που ασκούνται από πρόσωπο που προβλέπεται από την εν λόγω διάταξη.

Οι αμοιβές που λαμβάνει πρόσωπο που προβλέπεται στην παρ. 1 από εταιρεία λόγω άσκησης καθημερινής δραστηριότητας διοικητικού ή τεχνικού χαρακτήρα, καθώς επίσης και οι αμοιβές που λαμβάνει κάτοικος συμβαλλόμενου Κράτους από την προσωπική δραστηριότητα του υπό την ιδιότητα του ως εταίρου μιας εταιρίας, πλην μετοχικής εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15, ως εάν να πρόκειται για αμοιβή μισθωτού λόγω έμμισθης απασχόλησης και του οποίου ο εργοδότης είναι η εταιρεία.

22

Όσον αφορά στην Ελλάδα, η διπλή φορολογία αποφεύγεται ως εξής:

α) Όταν κάτοικος της Ελλάδας αποκτά εισοδήματα, που σύμφωνα με τις διατάξεις της Σύμβασης φορολογούνται στο Βέλγιο, η Ελλάδα εκπίπτει από το φόρο που επιβάλλει επί των εισοδημάτων αυτού του κατοίκου, ποσό φόρου ίσο προς το φόρο εισοδήματος που έχει καταβληθεί στο Βέλγιο. Η έκπτωση αυτή, όμως, δεν μπορεί να υπερβαίνει το τμήμα του φόρου εισοδήματος, που υπολογίζεται πριν από την έκπτωση, που αντιστοιχεί στα εισοδήματα που φορολογούνται στο Βέλγιο.....»

Επειδή από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι για τις αμοιβές που λαμβάνουν φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδος, οι οποίοι είναι διευθυντικά στελέχη εταιρείας με έδρα το Βέλγιο από

την άσκηση δραστηριότητας διοικητικού και τεχνικού χαρακτήρα στην εν λόγω βελγική εταιρεία, ισχύουν οι διατάξεις φορολογίας εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες. Ως εκ τούτου, οι εν λόγω αμοιβές που οι Έλληνες φορολογικοί κάτοικοι λαμβάνουν υπό την ιδιότητα τους ως διευθυντικά στελέχη εταιρείας με έδρα το Βέλγιο, μπορούν να φορολογούνται στο Βέλγιο όπως το εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες. Το εισόδημα δε από μισθωτές υπηρεσίες μπορεί να φορολογείται στο κράτος, στο οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες αυτές (κράτος-πηγής).

Εξάλλου όσον αφορά την αποφυγή της διπλής φορολογίας, σύμφωνα με τα ανωτέρω, κατά την εκκαθάριση φόρου εισοδήματος κατοίκου ο οποίος έχει αποκτήσει εισοδήματα στο Βέλγιο, η Ελλάδα εκπίπτει από το φόρο που επιβάλλει επί των εισοδημάτων του κατοίκου της το ποσό του φόρου που έχει καταβληθεί στο Βέλγιο. Η έκπτωση αυτή, όμως, δεν μπορεί να υπερβαίνει το τμήμα του φόρου που αντιστοιχεί επί των εισοδημάτων αυτών στην ημεδαπή.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 του Ν. 4172/2013 :

«1. Εάν κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους ένας φορολογούμενος που έχει φορολογική κατοικία στην Ελλάδα αποκτά εισόδημα στην αλλοδαπή, ο καταβλητέος φόρος εισοδήματος του εν λόγω φορολογούμενου, όσον αφορά στο εν λόγω εισόδημα, μειώνεται κατά το ποσό του φόρου που καταβλήθηκε στην αλλοδαπή για αυτό το εισόδημα. Η καταβολή του ποσού του φόρου στην αλλοδαπή αποδεικνύεται με τα σχετικά δικαιολογητικά έγγραφα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Η μείωση του φόρου εισοδήματος που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο δεν δύναται να υπερβαίνει το ποσό του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα.»

Επειδή εν προκειμένω, ο προσφεύγων κατά το φορολογικό έτος 2016 απασχολούνταν ως Διευθύνων Σύμβουλος στην εταιρεία με την επωνυμία «.....» με έδρα το Βέλγιο, από την οποία εισέπραξε ετήσιο εισόδημα ποσού 200.000,04 €, το οποίο και δήλωσε στην φορολογική δήλωση που υπέβαλε στην Ελλάδα, ως κράτος φορολογικής κατοικίας του για το φορολογικό έτος 2016. Για το εν λόγω ποσό κατέβαλε στο Βέλγιο φόρο συνολικού ποσού 99.324,28 € εκ των οποίων το ποσό 86.670,12 € παρακρατήθηκε και αποδόθηκε στη βελγική φορολογική αρχή από την εργοδότη εταιρεία του, ενώ το ποσό 12.654,16 € προέκυψε κατά την τελική εκκαθάριση ως πρόσθετος φόρος.

Επειδή η με αριθμό 2465/2018 απόφαση του το ΣτΕ έκρινε ότι : *«5. Επειδή, κατά την έννοια των προεκτεθεισών διατάξεων του άρθρου Ι της ΣΑΔΦ, το οποίο ρυθμίζει το πεδίο εφαρμογής της, φόρος επί του εισοδήματος ή, τουλάχιστον, φόρος “χαρακτήρος ουσιαστικώς παρομοίου” με φόρο επί του εισοδήματος είναι, ιδίως, οριστική χρηματική παροχή φυσικού ή νομικού προσώπου προς το κράτος, που έχει υποχρεωτικό χαρακτήρα και καταβάλλεται χωρίς ειδικό αντάλλαγμα, για την αύξηση των δημοσίων εσόδων (πρβλ. Ολομ. ΣτΕ 2563/2015), προς εξυπηρέτηση είτε των εν γένει δημοσιονομικών αναγκών της χώρας (πρβλ. ΣτΕ 1773/2018 επταμ., ΣτΕ 1222/2017), στις οποίες περιλαμβάνεται προφανώς και η κάλυψη του δημοσιονομικού της ελλείμματος, είτε και ειδικού δημόσιου σκοπού (πρβλ. ΣτΕ 1773/2018 επταμ., ΣτΕ 1222/2017), όπως είναι η κρατική οικονομική ενίσχυση ορισμένων, οικονομικά ασθενών ή ευπαθών, κατηγοριών προσώπων (πρβλ. ΣτΕ 1222/2017), εφόσον η εν λόγω επιβάρυνση (έστω κι αν δεν έχει, κατά το άρθρο 78 του ελληνικού Συντάγματος, ως “αντικείμενο” το εισόδημα ορισμένου οικονομικού/φορολογικού έτους: πρβλ. Ολομ. ΣτΕ 2563/2015) έχει ως βάση επιβολής το συνολικό καθαρό εισόδημα του βαρυνόμενου προσώπου σε ορισμένο οικονομικό/φορολογικό έτος. Και*

τούτο, ανεξαρτήτως του εάν η ανωτέρω οικονομική επιβάρυνση έχει “έκτακτο” χαρακτήρα, δοθέντος ότι (α) το άρθρο Ι της ΣΑΔΦ δεν προβλέπει τέτοιο κριτήριο διάκρισης,

7. Επειδή, η ένδικη ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν. 3986/2011 συνιστά φόρο, με βάση επιβολής το ετήσιο συνολικό καθαρό ατομικό εισόδημα των βαρυνόμενων φυσικών προσώπων, ο οποίος θεσπίστηκε για την αντιμετώπιση της δυσχερούς δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας (βλ. Ολομ. ΣτΕ 2563/2015). Ο φόρος αυτός επιβλήθηκε διαδοχικά στα (άνω των 12.000 ευρώ) εισοδήματα των φυσικών προσώπων που προέκυψαν κατά τις χρήσεις (φορολογικά έτη) 2010, 2011, 2012, 2013, 2014 και 2015. Επομένως, κατά το ένδικο φορολογικό έτος (2015), η επίμαχη εισφορά ήδη επιβαλλόταν συνεχόμενα επί έξι (συναπτά) φορολογικά έτη, με συνέπεια να μην μπορεί να χαρακτηριστεί ως “έκτακτη” ή προσωρινή, χωρίς να ασκεί επιρροή, από την άποψη αυτή, το στοιχείο ότι με το ν. 4334/2015 επήλθαν οι προαναφερόμενες μεταβολές ως προς τα κλιμάκια (εισοδήματος της βάσης) επιβολής της και τους εφαρμοστέους συντελεστές. Άλλωστε, ο χαρακτήρας της εν λόγω εισφοράς ως “τακτικού”/ συνήθους φόρου επί του εισοδήματος επιβεβαιώνεται από την ενσωμάτωσή της στον Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (άρθρο 43Α), την επιβολή της για τα φορολογικά έτη 2016 και 2017 και την προβλεπόμενη στο νόμο επιβολή της για τα επόμενα (του 2017) φορολογικά έτη, χωρίς χρονικό όριο. Υπό τα ανωτέρω δεδομένα και σύμφωνα με όσα έγιναν ερμηνευτικώς δεκτά στη σκέψη 5, η ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν. 3986/2011 συνιστά φόρο ο οποίος, τουλάχιστον όσον αφορά το ένδικο φορολογικό έτος 2015, εμπίπτει στο πεδίο του άρθρου Ι της ΣΑΔΦ.» (Σχετική ΠΟΛ Ε. 2009/11.1.2019)

Επειδή στην ως άνω Εγκύκλιο Ε. 2009/11.1.2019 αναφέρεται ότι: «...5. Κατόπιν των ανωτέρω, ανακαλείται η εγκύκλιος ΠΟΛ.1099/2018 με την οποία κοινοποιήθηκε η αριθμ. 13/2018 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, με την οποία είχε γίνει δεκτό ότι η εισφορά αλληλεγγύης δεν εμπίπτει στην κατηγορία των «όμοιων με το φόρο εισοδήματος ή ουσιωδώς παρόμοιας φύσης φόρων», που περιλαμβάνονται στις ισχύουσες Συμβάσεις Αποφυγής Διπλής Φορολογίας, που έχει συνάψει η χώρα μας....»

Επειδή στην Εγκύκλιο Ε. 2147/26.7.2019 με θέμα “ Πίστωση, σύμφωνα με το άρθρο 23B παρ.1 της Πρότυπης Σύμβασης του ΟΟΣΑ, της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης στα εισοδήματα αλλοδαπής που αποκτούν φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδος και για τα οποία η Ελλάδα έχει δικαίωμα φορολόγησης βάσει ισχυουσών ΣΑΔΦ-συμμόρφωση με ΣτΕ 2465/2018”, δίνονται οι κάτωθι διευκρινίσεις : «...3. Συνεπώς, σε ό,τι αφορά φορολογικό κάτοικο Ελλάδος που αποκτά εισόδημα αλλοδαπής και για το οποίο έχει και η Ελλάδα δικαίωμα φορολόγησης, διευκρινίζεται ότι σύμφωνα με τις διατάξεις των ΣΑΔΦ που περιλαμβάνουν ρύθμιση όμοια με τη ρύθμιση του άρθρου 23B παρ. 1 της Πρότυπης Σύμβασης ΟΟΣΑ, στην έννοια του φόρου εισοδήματος Ελλάδας έναντι του οποίου παρέχεται η πίστωση του φόρου αλλοδαπής με βάση τα οριζόμενα και στο άρθρο 9 του ν.4172/2013, περιλαμβάνεται και η ειδική εισφορά αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν. 3986/2011 και του άρθρου 43 Α του ν.4172/2013 κατά το ποσό που αναλογεί στο εισόδημα αλλοδαπής...»

Επειδή σε συνέχεια των ανωτέρω, η εισφορά αλληλεγγύης συνιστά φόρο, ο οποίος εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου Ι των ΣΑΦΔ που έχει συνάψει η Ελλάδα και με τις 56 χώρες, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και το Βέλγιο. Επομένως, η ελληνική φορολογική αρχή κατά την εκκαθάριση της φορολογικής δήλωσης του προσφεύγοντος θα έπρεπε να προβεί στην έκπτωση του φόρου εισοδήματος που έχει καταβληθεί στο Βέλγιο όχι μόνο από τον οφειλόμενο

φόρο εισοδήματος αλλά και από την εισφορά αλληλεγγύης που αντιστοιχεί επί του εισοδήματος που αποκτήθηκε στο Βέλγιο με βάση το ελληνικό φορολογικό σύστημα.

Επειδή εν προκειμένω, ο φόρος που έχει καταβληθεί στο Βέλγιο ύψους 99.324,28 € συμψηφίζεται με τον αναλογούντα φόρο εισοδήματος ύψους 82.700,02 € αλλά και με την εισφορά αλληλεγγύης ύψους 15.351,00 €, που αντιστοιχεί επί του εισοδήματος ύψους 200.000,04 € που αποκτήθηκε στο Βέλγιο, με βάση το ελληνικό φορολογικό σύστημα.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Τη **αποδοχή** της με ημερομηνία κατάθεσης **02/04/2019** και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του, ΑΦΜ, και την τροποποίηση:

της από 04/03/2019 πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων της Α.Α.Δ.Ε, η οποία εκδόθηκε με βάση την 1^η τροποποιητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2016 ως εξής:

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου – καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΕΤΟΣ 2016	ΒΑΣΕΙ ΠΡΑΞΗΣ ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΦΟΡΟΥ	ΒΑΣΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΔΕΔ
Κύριος Φόρος	1.988,00 €	1.988,00 €
Συμ/να Ποσά	377,58 €	377,58 €
Ειδική Εισφορά Αλληλεγγύης	16.579,86 €	1.228,86 €
ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ	18.945,44 €	3.594,44 €

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ
ΤΗΣ ΥΠΟΔ/ΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.